

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. In eius locum novus Archiepiscopus è Bavarorum Principum familia
surrogatur Ernestus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

uri. A quibusdam proditum inuenio, quum aliquando Monachus ex ea quæ Obseruantium dicitur, Franciscanorum familia, ad portam aulæ Episcopalis Bonneensis venisset, eleemosynæ petendæ causa, Gebhardi iussu in cœnaculum vbi cum sua nupta erat, introductum, ac deposito cucullo, cum gynæcei puellis saltare iussu: sic aliquamdiu ludibrio habitum atque irrisum, sine eleemosyna abactum, addita interminatione ne vniquam vel ipse vel quisquam alius eius ordinis rediret, nisi probe depecti vellet. Sic reformatus ille Episcopus cum femina sua præſenti voluptati velificabatur, futuri securus.

V. Interea Gregorius XIII. Pontifex Maximus, è suprema illa specula in quam diuina prouidentia collocatus erat, tam perniciosos Episcopi huius conatus animaduertens, pro ea qua totam Christianam rempublicam complectebatur vigilantia ac sollicitudine, litteris hominem admonere, & modis omnibus in viam reuocare, tentabat. Sed frustra id fuit: quod apud hominem amore irretitum plus Agnetis blanditiæ quam Pontificalia iussa possent. Hic vos, ô Mundi reformatores (si dijs placet) omnem reformationis vestræ historiam euoluite, vitamque primorum vestræ religionis auctorum ob oculos ponite. Dispeream, nisi prima fundamenta à feminarum fere amoribus iacta constabit, iuxta Apocalypſicarum Locustarum figuram, quarum facies erant vti facies faminarum, & ora, veluti leonum, in maledicendo & proſcindendo papam & probos. Illorum exemplo ergo Gebhardus Agnetem quoque vxorem duxit, Ducis Bipontini concionatore incestas nuptias copulante: ad quas ac simul ad Catholicæ religionis funus & exsequias, non cognati tantum Agnetis, verum etiam alij Principes ac proceres Lutherani fuerunt inuitati. Existimabat quippe Gebhardus, lectum suum nuptiale sepulcrum fore Ecclesiæ, & Musica instrumenta ac nuptialia organa atque epithalamia, mortuæ religionis velut natiuitatem fore funebrem. Quinetiam tanta spe facinus hoc aggressus erat, vt iurare non dubitaret, aut moriturum se, aut Agnetem suam Archiepiscopissam Coloniensem facturum. Quod vt melius perficeret, Bonnam præcipuum Archiepiscopatus ad Rheni ripam situm oppidum, quatuor Colonia distans miliaribus, vnâ cum alijs nonnullis munitis locis, in potestatem suam redegit, & direpto per nefarium sacrilegium Ecclesiæ thesauro, militem conduxit, qui non per diuocessum

tantum Coloniensem, verum etiam vicinas regiones grauissima damna dedit.

Noui huius mariti causæ fauebant Comes Palatinus, Dux Saxoniz, Marchio Brandenburgicus, Electores, itemque Dux Bipontinus & alij Lutheranz religioni addicti, eius contra Imperij leges & decretum Augustanum suscepta defensione. Sic enim habent verba decreti: *Si quis Archiepiscopus, Episcopus, Prælati, aut quisquam alius Ecclesiastici ordinis, veterem religionem deseruerit, is Episcopatus, Prepositura, aut quibuscumque alijs beneficijs Ecclesiasticis & prouentibus quos hæcenus percepit, renunciet: ac tum Capitulo, vel ijs ad quos id pertinet, alium eligendi & in eius locum substituendi ius sit.* Cui vt satisficeret, Capitulum Coloniense, Ducibus fere, Comitibus, Baronibus & magna auctoritate præditis viris constans, quum Pontificem tum Imperatorem aliosque Catholicos Principes de Archiepiscopii sui conatibus certiores fecit, rogans vt sua interposita auctoritate, tam perniciosos conatus obuiam ireretur, & tantis designatis flagitijs debita poena infligeretur. Et quidem tam Capitulo quam Senatui Coloniensi Ferdinandus Dux Buariz, Dux item Cliuiz & alij Catholici in Germania proceres auxilia promiserunt: Comes vero Arembergius à Parmensi Principe, suprema tum Hispanici in Belgio exercitus duce missus, copias suas cum Capituli copijs coniunxit, dum interim spiritualia arma à Pontifice expediuntur, quibus incestuoso huic non Episcopatus tantum ablati, verum etiam sacris atque omni Christianorum communionis fuit interdictum, Capituloque mandatum, vt alium in eius locum eligeret.

VI. Huic Pontificis mandato obtemperantes Capitulares, Ernestum Buariz Ducis fratrem Gebhardo surrogarunt: qui interea dum ille cum noua sua nupta se oblectat, per omnes Ecclesias passim preces & publicas processiones fieri iubet; deinde diuinæ benignitati & iustæ suæ causæ cõfusus, quantum potest armorum apparatus conquirat. Contra Truchsessius quoque Protestantium opem implorat, & magnam ditionis partem Ioanni Casimiro Comiti Palatino oppignorat. Nec mora. Contracto vtrimque exercitu, miscrum in modum tota vastatur regio, committuntur prælia & conflictus; quibus plerisque victus Ioannes Casimirus, domum tandem magno cum damno redijt. Calvinistæ quidem in Gallia quum Truchsessianis opem ferre molirentur, à Lotharingæ Duce cæsi ac dissipati sunt. Sic ergo Ernestus

stus Episcopus oppidis fere omnibus ac locis munitis intra breue tempus potitus est, bonam ei ac Capitulo operam auante Frederico Duce Saxonie Lauenburgico diæcesin in pristinum statum restituit. Adhuc Hulsam arcem obsidentem, præsidarij loci equum claudicantem Sanctorum statuis oneratum miserant, ad quos ille eundem lignis patibuli in formam constructis onultum, remisit. Bonnam adhuc tenebant Truchsessiani, Carolo apostatæ fratre præsidij præfecto; sed & ipsam tandem, notho Bruusiceensi, & Adolpho Nuenario, qui cum lex hominum millibus alimoniam inferre conati fuerant, profligatis, obsessa & ad deditionem coacta fuit, prædicto Carolo in Bavarie Ducis potestatem à præsidarijs tradito. Bonna reddita, ceteræ quoque arces & oppida partim vitro sese dederunt, partim vis expugnata sunt: sic ut miser hic maritus, non fortunæ tantum verum etiam Protestantijs, à quibus in tam sancta (sic enim aiebat) causa tam turpiter desertus esset, conuicium faciens, in Hollandiam se recipere, & apud Arausensem Principem per fugium quærere coactus fuerit, non multo post Argentoratum inde translato domicilio, viginti quatuor eius loci

Capitularium collegio quorundam opera adscriptus, ubi reliquum vitæ cum Agnete sua in summa paupertate exegit. Quum postea Lutheranis quidam exprobrarent, quod Truchsessium in tam bona & sancta causa deseruissent, cuius accessione ac defensione communis Protestantium causa, præsertim in suffragijs de Imperatore eligendo, multum adiuuari potuisset, responsum fuit à Lutheranis, certis indicijs sibi competum, Truchsessium ad Calvinismum magis quam ad Lutheranismum propendisse; eoque Ioanni Casimiro Palatini Electoris fratri, qui solus tum in Germania Calvinismum fovebat, & ad bellum hoc suis sumptibus vltro viginti armatorum milia coegerat, patrocinium relictum. Habes hic, Lector, paucis verbis rotam belli Colonienfis comprehensam historiam ab alijs (c) prolixè descriptam: è qua imprimis illud patet quam infirma sit ac caduca hæresis, adeo ut Catholicis, modo suis viribus velint, Babel hanc funditus destrucere atque extirpare facile sit futurum.

c Michaelis Iffels de bello Colonienfi libris 4.

Ad Lectorem admonitio.

Dolendum sane est, Auctorem neque extremam huic operi manum imponere, nec felicioris initium sæculi videre potuisse: quamuis eius filius, eiusdem studij ac voluntatis heres, capita quedam V. huius libri qua deerant, ac sextum integrum suppleuerit. Ut mirum non sit stili ac iudicij acrimonia quedam à prioribus discrepare. Eoque illud ubi Auctor de sanctissimo Patre Clemente VIII. Pontificis loquens ait se eundem vidisse lectioni Passionis D. N. Iesu Christi illa hrymantem, non de patre huius operis auctore, sed de filio intelligendum est, qui anno MDC. patris librum de Antichristo eidem Pontifici Romæ exhibuit. Interim vero dum quod deest ab eodem aut alio quodam suppletur, hoc quod iam damus, vtere, fruere, ac vale.

K

FLORI-